

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimis administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Talmudul dușmanul Creștinismului.

De: Prof. **Constantin Rudneanu**

De multe ori s'a pus întrebarea dacă „Talmudul”, învățătura rabinică, nu-i un dușman serios al creștinismului. Ori cât de mult ar căuta unii ca să arate că în Talmud se găsesc idei cari prin forma lor ar putea fi admise, sau chiar lăudate — mai mult decât atât, sunt mulți cari caută să compare ideile talmudice cu versetele creștine. Mare eroare, fiindcă tot ce conține Talmudul are la bază ideea unică: dominațiunea lumii prin universalismul poporului evreu. El stă în centrul gândirii omenesti și Talmudul imprimă această pecete tuturor.

Sunt atâtea grosolanii la adresa creștinilor încât numai necunoscătorii ar putea face greșala de a-l admira sau admite.

Sufletul creștin este adânc rănit de acea „barbarie” ce o conține Talmudul, totuși e de mirat și aproape de necrezut, cum de puțină atenție au dat teologii acestei chestiuni capitale.

Cred că nu fac un lucru de prisos, dacă voi căuta să dau câteva exemple demne de știut pentru lumea creștină și în special pentru Români.

Iată ce spune P. L. Couchoud despre „Talmud” pe care evreii îl socot creștin, dar pe care noi îl știm ca fiind evreu. El a publicat un studiu în „Hasmonaca” (pp. 9—11).

„Cine va pleda pentru Talmudul atât de disprețuit? De bună seamă face cât Scolestica. El nu speculează, ca Scolastica, asupra miturilor ci asupra riturilor, ceea ce îi dă o temelie mai concretă. Și conține tot atâta substanță umană.

Universitatea din Cambridge și Școala de Inalte Studii din Paris au instituit catedre de literatura talmudică. Ele au deschis un drum care va fi urmat. Din ce în ce se va recunoaște că imensa literatură talmudică e vrednică să fie păstrată, cultivată, comentată, alături de lite-

ratura ebraică veche, de cea greacă, latină, sanscrită, iraniană și chineză. Ea constituie o parte mare din spiritul uman.

Fără îndoială, la prima atingere, chiar la a doua, ea supără obiceiurile noastre intelectuale. Rutina noastră spirituală e desorientată, neputincioasă. Ernest Renan, floarea geniului greco-latin, bun cunoscător al literaturii ebraice clasice, n'a fost în stare niciodată să se pună serios a citi Talmudul. La primele încercări de citire Talmudul dă în genere un fel de silă, desgust. A fost asemănat cu marea agitată, pe care nu poți naviga decât după ce ai biruit râul de mare și ai deprins mânuirea vâslei și a pânzei. Dar apoi... Apoi, cunosc oameni cari nu mai pot să l părăsească, după cum marinarul nu-și lasă marea. Ei descoperă într'ânsul ceruri noi, privești mișcătoare, nemărginite, un climat necunoscut“...

După această apologie făcută Talmudului se dau câteva maxime ca acestea: Sâmbăta e dată vouă, nu voi Sâmbetei. Săracul face un bine mai mare, primindu-i pomana decât, bogatul săracului dându-i-o. Sărăcia stă lui Izrael ca o legătură roșie pe capul unui cal alb“. Apoi se continuă în felul următor, cu privire la creștinism și la Iisus Hristos. Continuând se spune cu privire la maxime: „Câteva din aceste nobile maxime se regăsesc aproape cuvânt cu cuvânt în evanghelii. Desigur că nu s'a dus Talmudul să le caute în evanghelie. Ci dimpotrivă, evanghelia și-a umplut câteva găleți din fântâna lîmpede și adâncă a înțelepciunii evreești.

Hippolyte Rodrigues, Joseph Salvador, Armand Lipman în Franța, Elia Benamozegh în Italia, C. G. Montefiore, Isral Abrahams în Anglia, Paul Fiebig, Hermann L. Stooek și Paul Billerbeck în Germania, Joseph Klausner în Palestina, au dovedit cu prisosință că în evangheliile nu se află nimic înțelept care să nu fi fost cunoscut și practicat de rabini. Tot ce se

poate pune în seama evangheliilor este o exagerare, mai mult naivă decât sublimă, percepte de renunțare, o confuzie în așteptarea mesianică, un parti pris de contradicție în morală.

Iisus, dacă a existat, a fost un rabin între ceilalți și n'a fost cel mai înțelept. Dar nici nu e sigur că va fi existat. Eu îl țin cu totul altceva decât un om, drept un personaj ideal, o deformare greacă a lui Messia lui Israel. Cele mai vechi texte cari îl menționează ignoră viața sa omenească. Vorbesc de el ca de un al doilea Dumnezeu și e cu neputință ca într'un mediu evreesc, chiar degenerat, un om real să fie socotit ca atare. Biografia sa e de tot factice; ea urmează servil pasagiile biblice luate, răstălmăcite, drept „profeții“. Invățătura care îi este atribuită e adânc contradictorie. Ea nu exprimă doctrina unui singur maestru, ci tendințele opuse cari se ciocniau în cercurile mesianice, jumătate — evreești, jumătate — păgâne.

Creștinismul e un produs bastard. E născut din tată evreu și mamă păgână. A câștigat poate în vigoare ceea ce a pierdut în puritate. În orice caz istoria obscură a originilor sale nu va fi luminată decât de cunoașterea adâncă a mediului evreu în care și-a făcut apariția. Unde-l poți afla dacă nu în Talmud?*

Și tot P. L. Couchoud a scris o carte în limba franceză intitulată „Misterul lui Iisus“*), unde în pagini extraordinar de grozave vorbește despre Iisus Hristos, Sf. Fecioară Maria, cu un cuvânt despre tot ce-i creștinesc. Sufletul de creștin nu mă lasă, adică mă oprește ca să pot traduce, să pun pe hârtie astfel de blasfemii, termeni trivali în care vorbește Couchoud. Ele conțin atâta scârbă încât nu le putem nici măcar aminti.

Conchidem deci, că a avut dreptate învățatul profesor Dr. August Rohling, care susținea următoarele: 1. Ovreiul nu-i ținut să fie drept cu creștinul. 2. Ovreiul este dator să înșale pe pe creștin; 3. că drept este ca el să nimicească pe creștin cu puterea s'au într'ascuns. 4. că judecătorul evreesc este dator a da câștig de cauză părții evreești, nu celei creștine 5. că jurământul se poate face cu rezerve mintale dăunătoare creștinului, 6. că pentru viața sexuală Ovreiul poate întrebuița, carne de creștin, fără să-și primejduiască viața de veci 7. că ceea ce Ovreiul comite din cauza „frii sale“, nu-i păcat; 8. că fiind o parte din ființa dumnezească, el poate să se lase în puterea tuturor poftelor inimii“ (G. Bogdan-Duică: *Românii și Ovreii*, Buc. 1913, pag. 5).

Tot acest învățat, mult regretatul profesor G. Bogdan-Duică spune după ce a citit o carte de rugăciuni, introducere, a evreilor: „m'am lămurit definitiv că atmosfera religioasă a acestor cărți de rugăciuni este: trufașă și intolerantă pentru confesiunile străine, blândă și iertătoare pentru „aleșii“ lui Iahve, zeu al furtunei, la originea sa, zeu gelos și răzbunător, zeu de umanizat, încât nu-i de înțeles de ce mai rămâne în cer“.... (pag. 7.) După ce pe larg ne dă textul unei atari rugăciuni, conchide, făcând un scurt comentariu: „Sfârșitul rugăciunii cuprinde nota cea mai caracteristică: Ovreiul poate face orice, lui însă nu i-se cuvine, ca sancțiune, nici durere, nici suferință. Durerea este o înfrângere a voinții, este o tendință a voinții, este o tendință zădărnicită, spune Schopenhauer. Cum să-și înfrângă Ovreiul voința? Privindu-l deci cu ochi filosofici, sfârșitul rugăciunii ne apare foarte mic de suflet. Cruțarea de sine, cruțarea deplină a caracterizat pe Ovrei în toate timpurile. Ea s'a reflectat chiar în dreptul talmudic, precum reese din destule fapte. De exemplu chiar Ovreii sunt de părere că talmudul prevede pedepse mici, pe când la alte popoare orientale, ca și la Romani, erau foarte aspre, de pildă în caz de furt“.... (pag. 10).

Rugăciunea Ovreiului specifică anume iertarea pentru: înșelare, mită, falșuri, abuz de încredere, viclenie, jurământul falș și desfrânare, calomnie, și numește astfel — le numește de repețite ori — tocmai acele crime și delictive cari sunt mai frecvente la vinovații ovrei“... (pag. 11).

Din credința aceasta talmudică reiese trufia religioasă și națională a evreilor — trufie care merge atât de departe, că pe orice cale caută ca să pună în aplicare aceste învățăături ale lor.

Israel caută deci: „Ajută-ne Doamne al mântuirii noastre, adună-ne și mântuiește-ne dinaintea popoarelor, să laudăm numele tău cel sacru“. Sau (la Purim): „...răsplătește inamicilor noștri și ne liberează de cei ce ne apasă“. (pag. 12).

Am căutat ca să expun sumar numai câteva din învățăturile talmudismului religios, și am scos la lumina zilei ceea ce fiecare creștin e dator să știe. Multe vor sta încă ascunse în alte cărți, o datorie sfântă ne face ca să demascăm pe aceia cari defaimă tot ce-i mai scump bunului creștin.

Cunoscându-i, să știm să ne apărăm, mai ales — ce avem să le răspundem și ce trebuie să facem!!!

Taina fără — de — legii se și infiripează, numai că este unul care o ține acum pe loc (II. Tes. 2, 7).

*) P. L. Couchoud: *Le mystère de Jésus*, Paris, 1924.

Înaintemergătorul.

Preotul F. Codreanu.

Sfântul Ioan Botezătorul, prin exemplul său, ne chiamă în singurătate, ne îndeamnă să ne adâncim în propria noastră ființă spre a o cunoaște. Aici în meditația aceasta de sihastriu i s'a format caracterul de bronz, aici și-a pătruns el toată ființa sa și cea mai mică fărâmitură de gând al său de marea însemnătate a chemării sale, a trimiterii sale, de a fi înaintemergător. El care avea să meargă înaltea Domnului, să gătească popor, trebuia să ducă o făclie cu lumină sigură, iar nu un opaiț a cărui lumină se sbate și se stinge la cea mai mică adiere. Și Ioan a fost însuși o făclie, care ardea în toată ființa, ca să arunce o dără de lumină în sufletul celor ce așteptau pe Mesia. Dar gândul acesta ar trebui să-l aibe fiecare elev, care se înscrie în clasa primă a unei școli secundare. Intenția lui și a părinților lui, prin faptul că se înscrie la o școală secundară, este, să ajungă într'un fel sau în altul, un înaintemergător. Fi-va oare îndeajuns pregătit, ca apoi el să poată să pregătească popor?

Prezentarea lui Ioan Botezătorul înaintea mulțimii a fost atât de sigură, de energică și de conștientă, că toți simțiau că văd și ascultă pe proorocul, pe înaintemergătorul. Nu cuvintele aduceau acest simțământ, căci vorbele lui Ioan erau cât se poate mai simple, ci felul cum le spunea, îndrăsneala de a le spune și mai ales îndreptățirea morală care-i dădea putința să le spună fără gândul ascuns al retractării și fără gândul de a pune sarcini numai pe umerii altora. A avut îndrăsneala să spună adevărul întreg și celor mici și celor mari. L-a spus celor neîn-vățați și cărturarilor și l-a spus și lui Irod. Nici vorbă, se vorbește și azi de îndrăsneală. Și azi se zice: i-am spus-o în față. Dar prea se confundă noțiunile. Una este îndrăsneala manifestată răspicat și din convingere la grăirea unui adevăr, pe care l-ai confrontat cu tine însuși și pentru care ești gata să suferi, și alta este obrăznicia. Ioan n'a retractat, nici n'a atacat ca apoi, pentru oarecare folos, să laude. El n'a șantajat. Azi cunoaștem campanii pornite cu vehemență și frântă în două pentrucă a căzut ceva de le-a încovoiat șira spinării. Până și cei ce se socotesc cinstiți stau la îndoială, dacă o conștiință împăcată face cât o mită.

Care era îndreptățirea și tăria morală a sfântului Ioan Botezătorul, de a spune adevărul în fața celor mici și a celor mari? Caracterul lui de trimis al Domnului, caracterul de înaintemergător și de sfânt i-a dat și tăria și îndreptă-

țirea morală. Astăzi noi dăm lecții de bună purtare, iar purtarea noastră lasă de dorit și atunci e firesc să ne perimăm. Dăm lecții de morală, iar morală noastră este absentă. Dăm lecții de patriotism și patriotismul nostru e o tertelire. Dăm lecții de idealism, de muncă de jertfă pentru binele obșteșe, iar noi monopolizăm cele obștești ca să le exploatăm. Pilda sfântului Ioan Botezătorul ar putea să ne fie făclie, care să lumineze în beznă sufletului nostru.

Ioan avea îndreptățire prin însași vieța trăită de el. Căci el a trăit întâiu în launtrul său marea prefacere sufletească și numai după aceea a venit s'o ceară și altora. N'a cerut nici o îndreptare, pe care să n'o fi experimentat întâiu în sine. Noi suntem aspri până la nedreptățire față de alții, dar ne permitem, ca noi să ne moleșim și suntem convinși că ne prinde bine. Ioan a fost întâiu aspru față de sine, ca apoi să fie drept față de alții.

Puținele știri ce avem în sfintele Evanghelii despre Ioan Botezătorul ne dau, între altele, și istorisirea despre ospațul lui Irod, dansul Salomeei și tăierea capului lui Ioan. Pricina pentru care Irodiada a sfătuit pe Salomea să ceară capul lui Ioan, a fost că Ioan a muștrat pe Irod și pe concubina Irodiada, pentru nelegiuirea lor. Nici nu se putea să fie altfel. Aci s'au întâlnit două lumi, două concepții potrivnice. Ioan sihastriul în fața lui Irod cel iubitor de societate zgomotoasă. Ioan care și-a trăit vieța în castitate și Irod care a trăit în neleguire. Curățenia și desfrâul s'au întâlnit și ciocnirea a fost inevitabilă. Noi cei de azi nu mai avem astfel de conflicte. Noi toate le știm explica cu indulgență și am ajuns să le scuzăm cu teorii despre care pretindem că sunt științifice. Nu vrem să înțelegem că explicările și îngăduința, cu toate teoriile lor să întemeiază pe faptul, că ne lipsește tăria și îndreptățirea morală a sfântului Ioan Botezătorul și de aceea nu luăm cuvânt.

N'ați văzut cum au sporit la număr cărțile scrise pentru unele îndrumări pe scama tineretului? Sunt scrise de medici străini și de neamul în a cărei limbă au scris, dar și de știință străini. În cărțile acestea se proclamă necesitatea desfrâului și se condamnă curățenia. Teoria e răspândită și urmările i se văd în marele procent de venerici, în șirul lung de căsătorii nefericite și în tot mai marele număr de urmași atinși. O altă teorie este, că geniul ar fi împreunat --- zice-se --- organic, cu necesitatea desfrâului. Teoria aceasta nu prea are dovezi. E mai mult o vorbă aruncată în lume, de care apoi toată

lumea murdară se folosește ca să sfideze puținul dram de bun simț ce ni-a mai rămas. Noi vedem, că nelegiuirea din viața particulară a cuiva se răsfrânge în viața publică ori e mic, ori e larg cercul acelei vieți publice. Urmăriți marile și micile delapidări din banul public și veți găsi că cei mai mulți se găseseră pentru desfrâu și desfrăul a fost pricina delapidării. Tăgăduim cu hotărâre necesitatea organică a nelegiuirii și avem convingerea că știința va dovedi, că precum lepra face să putrezească părțile atacate, tot așa desfrăul descompune, distruge caracterul.

(Urmează)

Sectarii și conducătorii lor.

de: Pr. **Dimitrie Blidariu.**

O greșită concepție nutresc în sufletul lor o mulțime dintre intelectualii noștri crezând că sectarismul este o chestiune numai bisericească și deci pericolul amenință biserica nu și statul; dar, acela în sufletul căruia este adânc infiltrat sentimentul național își va da bine seama că sectele prin propagarea doctrinei lor nu fac altceva decât că atacă însuși statul român.

Este adevărat că sectele — de orice nuanță — atacă întâiu biserica mascând propaganda lor cu o ușoară nuanță religioasă, propovăduind pocăința; după ce însă au câștigat cât mai mulți prozeliti și după ce i-au dresat bine în ale învățaturii lor, prin aceste cozi de topor își îndreaptă atacul contra ordinii în stat, a vieții naționale, culturale, sociale, morale etc.

Nu este locul aci să căutăm obârșia fiecărei secte în parte, dar în general vorbind, toate sectele sunt de obârșie străină; deci au luat ființă dela oameni periculoși și străini de țara românească, dela oameni cari n'au avut și nici nu vor avea nimic comun cu noi și cum chestiunea sectară este de actualitate e bine să cunoaștem cine sunt conducătorii lor și pentru acest scop voi reproduce din „Pagina Bisericii“ a ziarului „Universul“ Nrul 37 din 7 Februarie a. c. următoarele:

„Cât privește sentimentul pe care îl propagă conducătorii sectelor religioase, îl putem afla chiar și numai cetind numele lor.

„La **studiiști** îl găsim pe *rusul* Reabósawka“.

„La **baptiști** sunt *evreii* Rabinovici cu Leon Averbuch, *ungurii* M. Kormai, E. Mayer, și *americanii* E. Ghil, D. T. Harley și Mac Neil, I. H. Rushbrooke, Rokfeler“, etc.

„La **adventiști** *sasul* R. Paulini, D. N. Wall, I. Bauer, Kessel, Dresen, O Fasnacht, P. Herman, Ghede, Gehan și *evreii* Kremer, Freiberg cu apărătorul lor la București, avocatul N. Kaufman“.

„La **studenții Bibliei** sunt *americanii* Carol Taze Russel, Ruterford și cu alți străini și dușmani ai neamului, cari învață că azi lumea este sub domnia satanei și „că îngerii lui au venit în lume, s'au unit cu femeile oamenilor și au dat naștere uriașilor de astăzi cari sunt: regii, bărbații de stat, generalii, bărbații de știință. Ei demoralizează lumea, dar Dumnezeu îi va distruge cu revoluții și războaie“. Această sectă împreună cu adventiștii propovăduiesc comunismul spunând că după ce vor cădea tronurile, se vor împărți toate bunurile pământului la toți oamenii în mod egal.

„La **evangheliști** întâlnim pe Kollé, Kraus, F. Berney și P. Bodur cari propagă iudaism și comunism spunând că la a doua venire a Domnului toți evreii se vor converti și atunci vor primi din averile pământului, care se va împărți în mod egal“.

„La **nazareniști** găsim, *ungurii* Hemexey Lajos și Stefan Kálmán, cari propovăduiau ca oamenii să nu poarte arme, să nu meargă la luptă, să nu facă slujbă militară, deci după ei nu trebuie apărată țara, iar *prezentiștii* nu vor să depună nici jurământul.

„La **tremurători** și **pentecostaliști** întâlnim pe Andreas cu V. Gașpar, însă nici la acestia *nu lipsesc evreii* deaceia și cred în mântuirea lui Israil“.

„La secta **secerătorii** este *ungurul* încăpățânat Alex. Török din Budapesta“.

„**Rascolnicii** din sectele mistice ca *lipovenii* nu vor să se roage pentru capul statului“.

Iată dar o icoană clară despre cine sunt cei ce doresc fericirea Românilor.

Ce-i mai curios însă, tot în ziarul „Universul“ am cetit într'un număr la „știri“ că americanul Rusbrooke secretarul Alianței Baptiste Mondiale a fost primit în audiență de către Domnul Ministru Dr. C. Angelescu al Educației Naționale spre a se interesa de situația baptiștilor din România. Și când ne gândim că baptiștii din România chiar când sunt români neaoși, au nevoie să se intereseze de soarta lor un american care poate habar nu are de limba română; a venit să le predice pocăința Românilor la ei acas în limba americană căci nu putea vorbi altcum; nu ne rămâne altă explicație, decât că ei sunt dușmanii Țării românești. Admițând că a vorbit și în alte limbi dar în limba româ-

nească nu ne vine să credem că a vorbit, iar naivii de Români îl ascultă cu plăcere fără să înțeleagă măcar o iotă din ce li-a vorbit acest prelin apostol rămânând apoi pe deplin satisfăcuți că au fost învredniciți să audă cuvântul „apostolului păcii mondiale“, care pretinde că vorbește în numele Domnului Hristos.

Să ne întrebăm acum: în care țară se mai tolerează așa ceva? Nici unde.

Cum ar fi îndrăsnit vreun ierarh din vechea Românie să ceară audiență ministerului de instrucție din Budapesta sub era maghiară spre a se interesa de soarta Românilor ortodocși din fosta Ungarie. Desigur că nu i s'ar fi deschis ușile, ba poate nu i s'ar fi îngăduit a intra nici în țară.

Trist dar adevărat. Această stare de lucruri nu va duce la bun sfârșit dacă treburile nu se vor schimba.

Că sectarii nu propagă decât anarhie e lucru constatat și că preoțimea activează întru combaterea sectarismului nu se poate constata dar că totuși nu se obțin rezultate destul de satisfăcătoare mai lipsește încă ceva: mai multă atențiune din partea autorităților statului, cari prea puțin sprijină preoțimea întru combaterea sectarismului care este o chestiune și națională.

Sectarismul este tot atât de periculos ca și comunismul, căci doar cine caută să cunoască doctrina sectară și pe cea comunistă, ușor se convinge că sectarismul nu este altceva decât comunism deghizat. Mai bine zis între sectarism, comunism și francmasonism este o strânsă legătură, și toate au aceeași învățătură, același program, același scop.

Este adevărat și aceea că sectarismul nu mai prinde în toate părțile și numai datorită faptului că poporul fiind lămurit a început să-și dea bine seama că sectarismul este un mare pericol, și nu-i mai ascultă.

E bine ca preoțimea să cunoască cine sunt conducătorii sectarilor cari datorită toleranței prea mari au împânzit țara noastră semănând vrajbă și discordie în masa poporului pașnic care ținea cu tărie la credința sa strămoșască și să-i arate poporului cine-i sunt voitorii de bine, ca astfel odată ce poporul va fi pe deplin lămurit nu se va mai lăsa prins în cursă.

Să fim treji cu un ceas mai de vreme și să nu ne lăsăm amăgiți de ce-i ce vor să ne pregătească aceeași soartă ca și Spanei însângerată.

Numai de vom fi solidari vom putea învinge toate și numai astfel țara va fi curățită de toate buruienile otrăvitoare.

Instrucțiuni cu privire la purtarea socoților și administrarea averilor bisericesti.

de PETRU TOMA
esactor-eparhial.

La despărțământul IV pentru însemnarea anticipatelor plătite în speșele de proces, sunt aceleași rubrici și el este necesar a se purta din următoarele motive: În majoritatea comunelor noastre bisericesti s'au împrumutat sume considerabile la credincioși. Când însă s'a simțit pe alocurea nevoia încasării acestor sume, fie pentru că biserica avea trebuință de o urgentă reparare fie pentru alte nevoi ardente în parohie, s'au întâmpinat mereu greutăți. Mentalitatea, — că fiind un bun al lor, — pot deci să-l și folosească așa cum vor ei și de aceea s'a și ivit necesitatea intervenției energice a Consiliului nostru eparhial, care a dat mai multe circulare în acest sens, interzicând cu desăvârșire darea banilor în împrumut la credincioși, ci plasarea lor la instituții de credit cari garantează în ori ce moment solvirea lor.

Deci comunele noastre bisericesti s'au văzut mereu nevoite a intenta procese și speșele procesuale trebuia tot dânsa să le anticipe. Prin urmare acest despărțământ își are rolul de a păstra evidența acestor sume, cari vor trebui restituite bisericii, după terminarea procesului. Deci rubricile acestui despărțământ vor fi următoarele: 26. datoria veche rămasă din anul trecut în anticipatele de speșe; 27. datorează în anticipatele de speșe pe anul curent și 28. datorează la olaltă. La rubrica a intrat din aceste sume: 29. sub ce poziție a ziarului de cassă; 30. în bani numerar, 31. prin dare de obligațiuni; 32. prin ștergere și 33. cât face suma solvită în total. Urmează ultima rubrică 34. unde se va însemna cât mai rămâne în restanță de achitat.

Atunci când biserica dă bani împrumut pe obligațiuni sau depune bani spre fructificare la vre-o cassă de păstrare, sau își plasează bani în obligații de stat, cum a fost împrumutul de înzestrare al țării, recent, sau împrumutul de războiu statului Austro-ungar etc. în cazurile acestea biserica e *creditorul* iar cel ce a luat bani împrumut, ori cassa de păstrare care a primit bani spre fructificare, ori statul, e *debitorul*. Toate datoriile tuturor credincioșilor cari au împrumutat bani dela biserică în schimbul obligațiilor, se vor însemna în despărțământul II și anume datoria în capital în despărțământul II, intitulat **Capital**.

Dacă datoria de capital provine din anul trecut se însemnă la rubrica corespunzătoare, iar dacă este din anul curent, acolo unde se indică în tipăritură. Datoria în interese din anul trecut se va însemna în despărțământul III intitulat: *interesele*, iar anticipatele de speșe de proces se însemnă în despărțământul IV intitulat: „anticipațiuni de speșe“ dacă e din anii trecuți, în rubrica respectivă, iar dacă e din anul curent în rubrica vecină, care e destinată pentru acest scop. Fiecare datorie cu obligațiuni se trece în despărțământul II—III și IV în aceeași zi în care cineva a devenit debitorul bisericii, pentru capitalul împrumutat sau pentru interese sau pentru anticipațiunile de speșe de proces, iar sumele pe cari un datorăș cu obligațiuni le-a împăcat din datoria sa fie în capital, fie în interese fie din speșele anticipate pentru speșele de proces se trece fie care la rubrica respectivă și chiar în aceeași zi. Incheierea despărțământului II, III și IV se face astfel: la suma cu care datorășul a rămas dator în capital cu finea anului trecut, se adaugă

suma ce dânsul a mai împrumutat-o în anul curent, rezultând astfel la finea anului suma totală cu care datorează respectivul în capital la rubrica 10. 2. După aceea toate sumele pe cari datoraușul le-a împăcat din datoria lui în capital se adună la oaltă, iar suma ce rezultă din aceasta a doua adunare se trece în despărțământul II „capital“ la rubrica 15-a. 3. Din suma cu care debitorul a datorat peste tot în capital la finea anului curent, scăzând suma ce dânsul a împăcat-o peste tot din datoria sa, căpătăm suma cu care datoraușul sau debitorul mai rămâne în restanță în capital la finea anului curent și această sumă se trece în despărțământul II în rubrica 16. 4. Tot așa se încheie despărțământul și cu privire la datorașii în interese a respectivului debitor, iar restanța ce mai rămâne la finea anului curent pe care se încheie socoata, se trec în despărțământul III intitulat „interesele“ în rubrica 25-a. 5. În fine tot după exemplul arătat la debitorii în capital, se încheie și datoriile cu privire la anticipatele de spese în procese, din banii bisericii, iar ce mai rămâne la finea anului curent, pe care se încheie socoata se va trece în despărțământul IV „anticipate de spese de proces și anume în rubrica 34.

(Urmează)

ȘTIRI

Ședința comitetului asociației Andreiu Șaguna a clerului din eparhia noastră s'a ținut marți în 9 Martie. Păr. R. (I. Ancușa, președintele asociației, a pus o seamă de probleme la ordinea zilei în legătură cu organizarea despărțământelor asociației. Ședința, cu desbateri interesante, a pasionat pe cei 9 delegați prezenți, la cari s'au alăturat membrii biroului. S'a ajuns de acord ca în despărțăminte cea dintâi problemă pusă spre dezbateri să fie *Oastea Domnului* în legătură cu pastorația. Preoții, chemați să netezească atâtea probleme câte se îmbulzesc azi în arena socială, în asociația Andreiu Șaguna au un organ de muncă, încercat, care îi va ajuta — dealtă parte — ca să se afirme unde trebuie cu toată seriozitatea și greutatea cuvenită.

Șezători religioase-culturale s'au ținut în iarna aceasta cu rezultate apreciable în parohia noastră din Petrovasela. Datorită zelului preoților Constantin Dimian, Ștefan Sperchez ajutați de capelanul Valer Perin, concursului dat de învățătorii Gheorghe Micleanu, Marin Udrea, Aneta Cursaru și Ioan Pupăzescu, elevii de școală din această fruntașă parohie sunt îndrumați așa cum e bine în direcția progresul religios și cultural. Laudă acestor preoți și învățători!

Donație. Pe seama capelei episcopoești a donat păr. Ioan Jucos din Zervești peste 10 kg. ceară curată pentru lumânări. Dumnezeu să răsplătească această frumoasă danie, care nu este cea dintâi, a vrednicului preot Ioan Jucos.

Societățile secrete se desființează? În legătură cu măsurile pentru păstrarea ordinii gazetele spun că s'ar fi hotărât desființarea tuturor societăților secrete, inclusiv lojele masonice. Nu prea ne vine însă a crede că acestea se vor desființa, căci altfel am rămâne fără conducători, aceștia aproape toți făcând parte din organizații francmasonice.

Pentru fondul „Preotului Gheorghe Frățilă“ din Glimboca au intrat: dela Gheorghe Frățilă, contabil, Sibiu Livezii 19: Lei 100, Valer Oprișu, notarul com. Bungard Lei 50, Mihai Caprița com. Bungard Lei 20, Ioan Tanasie, Bungard Lei 50, Nicolae Boician înv. dir. Bungard Lei 100, Toma Modran paroh Bungard Lei 100, Ioan Comșa, Bungard Nr. 50 Lei 50, Eva Frățilă, Bungard Nr. 184 Lei 100, Ion Nicula cu soția Maria n. Frățilă, Bungard Lei 500, Novotny Maria și soțul Sibiu Str. Reg. Maria Lei 100, Trandafir Preda dir. Lic. Comercial Sibiu Lei 100, Ieromin Grovu cons. Sibiu Lei 100, N. Nistor secr. consist. Sibiu Lei 40, M. Neagu spiritualul Acad. Andr. Lei 40, I. Sandu dir. Școlaei normale Lei 100, Ioan Dinu diacon Lei 50, Nicolae Modran avocat Sibiu Lei 100, I. Frățilă notar Sibiu Lei 100. Total Lei 1.800 Adecă Lei unamieoptute, sumă care s'a colectat prin Gheorghe Frățilă, Sibiu Str. Livezii Nr. 19.

Din suma de mai sus de Lei 1.800 s'au detras: Costul mandatului poștal, a taxei de expediere a banilor și a listei Lei 34. Rămâne Lei 1.766.

Salariile preoțești pe luna Februarie s'au ridicat dela Stat și se lichidează la Cassa diecezană în orele de oficiu.

Din salariul pe Februarie se reține fiecărui membru al fondului contribuția pentru trei cazuri de moafte.

Nr. 1362 B. 1937.

Note oficiale.

Se aduce la cunoștință generală, că taxele înființate în scopul creierii „fondului pentru modernizarea de drumuri naționale“ se vor percepe prin aplicarea unor timbre speciale pe carnetele de călătorie cu 50% reducere pe C. F. R. și anume în compartimentul rezervat pentru viză. În consecință, viza carnetelor de călătorie se va face numai după ce posesorul carnetului a lipit timbrul respectiv pe locul indicat mai sus peste care se va aplica stampila și semnătura autorității în consecința căreia intră vizarea carnetului. Timbrele pentru carnete se vor procura de către detentorii carnetelor de călătorie dela cassierile de bilete ale stațiunilor C. F. R. în raza cărora au domiciliul. Se vor percepe prin aplicare de timbre următoarele taxe anuale: Pentru carnetele care dau dreptul la circulație cu 50% reducere la cl. I. 150, cl. II. 120, cl. III 20, valorile timbrelor puse în vânzare prin cassierile C. F. R. sunt de Lei 400, 200, 100, 50, 40, 37, 50, 30, 20, 10, 7.50 și 5 Lei. Taxele prevăzute mai sus pentru fiecare legitimație de călătorie fiind anuală, se vor aplica timbre de valoare proporțională cu timpul, pentru care este valabilă viza.

Pentru legitimațiile de călătorie cu viza trimestrială pentru care taxele sunt de Lei 120 se vor aplica la fiecare dată când se obține viza câte un timbru de 37.50.

În cazul când valoarea timbrelor ce urmează a se aplica pe legitimațiile de călătorie, nu coincide cu valoarea timbrelor puse în vânzare se vor aplica două sau mai multe timbre.

În ce privește taxele plătite prin administrațiile financiare pentru care s'au eliberat recipise se pot distinge două situațiuni: când taxele sau plătit la administrația financiară și s'a obținut câte o recipisă pentru fiecare carnet și când autoritatea a depus taxa în bloc pentru mai mulți funcționari obținând o recipisă pentru mai multe carnete. Cassierul C. F. R. după ce va reține recipisa va aplica timbre de egală valoare pe carnete, în compartimentul rezervat special pentru viză și le va anula cu stampila stației. În cazul al doilea autoritatea respectivă va întocmi un tablou cu timbrele necesare în valoare egală cu valoarea recipisei colective a administrației financiare după care va trimite un delegat la stația din raza sa pentru a-i elibera timbrele contra recipisei administrației financiare. După obținerea timbrelor autoritatea va lipi pe carnet în compartimentul rezervat vizei timbrelor respective și le va anula prin aplicarea stampilei sale.

Caransebeș la 1 Martie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Nr. 1224 Sc. 1937.

Dumineca întâia din Post, a ortodoxiei este și ziua asociației „Frăția Ortodoxă Română“, a intelectualilor mireni.

Asociația aceasta, după cum se știe, a luat ființă în scopul de a intensifica viața creștinească între intelectuali, stabilind o puternică legătură sufletească între ei biserică, pe care doresc să o ajute cu cuvântul și cu fapta lor. Astăzi îndeosebi, când primejdia comunismului amenință deopotrivă statul și biserică, asociația aceasta se dovedește tot mai necesară și mai bine venită în opera de consolidare a conștiințelor ortodoxe românești, ca și în ce privește combaterea comunismului distrugător a toate.

Drept aceea îndrumăm On. preoțime parohială ca în Dumineca ortodoxiei să țină o predică în legătură cu acțiunea Frăției Ortodoxe Române.

Mai potrivit ar fi dacă preoții, în înțelegere cu membrii acestei asociații, ar organiza câte un festival religios, cu cântări și recitări religioase.

Bineînțeles, acestea în afară de biserică. Dealtfel intenționând Frăția Ortodoxă Română să organizeze în timpul marelui Post conferințe

publice, așteptăm deia On. Preoțime să stea în această muncă alături de ea, dând tot concursul, care în cele din urmă îi aduce preoțimei mari foloase morale.

Caransebeș în 3 Martie 1937.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Publicațiune de licitație.

Pe baza aprobării Ven. Consiliu Eparhial Nr. 1055 E. 1937 ddto 3 Martie a. c. se publică licitație cu oferte închise, pe data de 25 Martie a. c. oara 3 p. m. în școala primară Mărul; pentru darea în întreprindere, a lucrărilor de pictură murală-decorativă, în stil bizantin, a bisericii din Mărul, după planul aprobat, lucrate în culori de olei fin.

Asemenea vâpsirea și aurirea din nou a chivotului și a 5 ripizi vechi, cu aur veritabil „Ecaterina“ și refacerea picturii, apoi spălarea picturii a 6 icoane vechi.

Prețul de esclamare este 198,400 Lei.

Licitanții sunt obligați a depune 10% vadiu, din prețul e clamării, în bani gata ori efecte publice, care se vor restitui după colaudare fără dobândă.

Planul, devizul și condițiunile de plată, se pot vedea la Oficiul parohial.

Spese de deplasare și alte cheltueli nu se acordă. Spesele cu facerea devizului, contractele și timbrele, le va suporta pictorul întreprinzător.

Consiliul parohial își rezervă dreptul a da lucrările acelu pictor, — fără considerare la rezultatul licitației, — în care va avea mai mare încredere.

Contractul devine obligator, pentru pictorul antreprenor, imediat după semnare, iar pentru comuna biserică, după aprobarea din partea Venerabilului Consiliu Eparhial.

Mărul, 10 Martie 1937.

George Popoviciu
preot președinte.

Nicolae Țunea
notar.

CONCURSE.

Pe baza ordinului Venerabilului Consistor diecezan ddto 26 Ianuarie 1937, Nr. 7719 B. ex 1936, să publică concurs la parohia II-a de clasa primă, pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă păroul Victor Popoviciu din Satul-nou, protopresbiteratul Panciovei, cu termen de recurgere de 30 de zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, cu următoarele beneficii:

1. 1/3, din sesiunea II-a parohială, care o folosește parohul Victor Popoviciu.

2. 1/3, din toate venitele stolare uzitate în comună, din parohia II-a.

Alegândul capelan se va îngriji singur de locuință.

Viitorul capelan, va catehiza la școalele primare din loc, va servi la rândul său și va suporta sarcinile publice împreunate au realitățile, cari formează dotațiunea sa de capelan.

Recurenții, își vor înainta cererea de concurs adjusată cu documentele prescrise, prin Prea Onoratul Oficiu

protopresbiteral, comitetului parohial din Satul-nou, iar cu prealabila încuviințare a părintelui protopop, se vor prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică, -- dar nici de cum în ziua de alegere, -- spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și cântare bisericească.

Concurenții la acest post, au să prezinte act de învoire dela Prea Sfinția Sa Domnul Episcop diecezan, fara de care act, nu pot fi luați în considerare.

Satul-nou, din ședința comitetului parohial, ținută în 31 Ianuarie 1937.

Vasile Lazar

notarul comitetului parohial.

Ioan Murgu

protopresbiter, președinte.

Pe baza deciziei Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 3995 B. ex 1934 se publică concurs pentru postul de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul Pavel Brnzei din parohia de clasa III. din Macoviște protopresbiteratul Bisericii-albe, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, cu următoarele retribuțiuni.

1. $\frac{1}{2}$ (jumătate) din sesiunea parohială.
2. $\frac{1}{2}$ (jumătate) din toate venitele stolare uzuale
3. De locuință se va îngriji alesul capelan.

Recurenții la acest post — având încuviințarea P. S. S. Părintelui episcop diecezan — își vor înainta cererile de concurs prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Oravița Consiliului parohial din Macoviște.

Recurenții sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică din Macoviște, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Macoviște din ședința consiliului parohial ținută a 26 Aprilie 1936.

Belcea Brutus m. p.
preot, președinte

Emanuil Imbri m. p.
notar

În conțelegere cu Oficiul protopopesc: *Virgil Musta*
protopop

Judecătoria rurală Teregova secția c. f.

Nr. 1858/1936 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăriitorul Dr. Pavel Iliescu avocat din Teregova contra urmăriitorilor Dosia și Stana Dragomir la cererea urmăriitorilor Judecătoria ordonă: Licitațiune execuțiională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX din 1881 asupra porțiunii din imobilele înscrise în c. f. a comuni Armeniș din circumscripția Judecătoriei Teregova și anume: Din c. f. Armeniș la pagina Nr. 557 1/4 parte din imobilele: Valea lui Belu grădină de 267 stp. în valoare de 100 lei, Tilva Ascuri fân. cl. III de 266 stp. în valoare de 100 lei, din c. f. Armeniș la pagina Nr. 589 1/4-a parte din imobilul fără Nr. top. Tilva Ascuri fân. cl. III de 267 stp. în valoare de 100 lei, din c. f. Armeniș la pagina Nr. 2428 1/4-a parte din imobilele Nr. top. 595 Ascuri ar. cl. II de 800 stp. în valoare de 200 lei, din c. f. Armeniș pagina Nr. 2931 întreg imobilul fără Nr. top. loc de casă de 75 stp. în valoare de 1000 lei, pentru încasarea creanței de 836 lei, capital interese de 8% dela 1 Maiu 1934, spese de proces și de executare de 420 lei, fixate până acum spese de 45 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune. Prețul de strigare se stabilește la valoarea sus arătate care poate fi redus cu 25%.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **18 luna Martie, anul 1937, ora 9**, în casa comunală a comunei Armeniș.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilese după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de 75% din prețului strigării. (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar ori se predea aceluiași delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției, și sa semneze condițiunile de licitație art. 147, 150, 170 Legea LX din 1881 art. 21 XLI 1098).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru mobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la același procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Teregova la 16 luna Decembrie anul 1936.

ss. **I. O. Bubenec** judecător ss. **I. Bica** director c. f.

Pentru conformitate **Ioan Bica** director c. f.

Judecătoria rurală Teregova secția c. f.

No. 1865/1936 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație

În cauza de executare pornită de reclamantul Ioan Hrach faur dom. în Armeniș contra lui Ferdinand și Friedrich Hrach, la cererea reclamantului Judecătoria ordonă: Licitațiune execuțiională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX din 1881 asupra imobilului întreg înscris în c. f. a comunei Brebul nou pag. Nr. 65 cont. 535 din circumscripția Judecătoriei Teregova Intra-vilan loc de casă de 500 stp. în valoare de 20.000 lei ca preț de strigare, pentru ieșirea de indiviziune ordonată prin sentința jud. Teregova Nr. 1080/23--1933 Civ. și pentru spese de 433 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitației pe ziua de **20 luna Martie 1937 ora 11** în casa comunală a comunei Brebul nou.

În baza art. 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilese după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de 75% din prețului de strigare (art. 26 XLI. 1908.)

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauză socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881 ori să predea aceluiași delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției: și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 Legea LX din 1881, și art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la același procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitațiune, care se va continua fără amânare.

Data în Teregova la 16 Decembrie 1936.

Jud. **I. O. Bubenec** m. p. dir. c. f. **I. Bica** m. p.

Pentru conformitate: **I. Bica** dir. de c. f.

„PÂRVOVANA“ Institut de credit și economii ca societate pe acții în Pârvova.
Inscrisă în Registrul Bancar sub No. 16 din 1935.

Convocare.

Domnii acționari ai băncii „Pârvovana“ institut de credit și economii ca societate pe acții în Pârvova sunt invitați la a

XXX-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Pârvova la 18 Aprilie 1937 ora 10 a. m. în localul institutului cu următoarea

Ordine de zi :

1. Deschiderea adunării generale.
2. Designarea unui notar și alegerea a doi membri pentru autentificarea procesului verbal.
3. Raportul Consiliului de administrație și al cenzorilor despre agendele anului de gestiune expirat. Pertractarea și aprobarea bilanțului, darea absolutului.
4. Alegerea a 2 membri în Consiliul de administrație pe timp de 6 ani.
5. Alegerea Comitetului de Cenzori pe timp de 3 ani.
6. Fixarea jetoanelor de prezență a Consiliului de administrație și fixarea remunerației Consiliului de cenzori pe anul 1937.
7. Eventuale propuneri.

Consiliul de administrație.

N. B. Domnii acționari, cari doresc a participa cu vot decisiv în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiunile eventual plenipotența până la 15 Aprilie 1937 ora 10 a. m. la casa institutului. Femeile se pot reprezenta numai prin persoane, cari și-au depus deja acțiunile la institut.

Activ			Contul Bilanț la 31 Decembrie 1936			Pasiv		
Casa în numerar		29.011	Capital social		605.000			
Portofoliul de titluri:			Fond de rezervă statutar	150.000				
Titluri românești necotate la bursă			Fond pentru creanțe dubioase	265.000				
val. Lei 59.000		1	Fond Zaharie Miulescu	100.000		515.000		
Portofoliul de scont plătit în țară:			Depuneri spre fructificare:					
a) Cambii fără garanții speciale	67.420		din țară pe termen cota redusă :			733.860		
b) Cambii cu acop. ipotecară	11.250	78.670	Creditori în țară			97.330		
Debitori benef. de legea lichid. dator.			Conturi diverse			134.492		
(cota rămasă)		1.987.853	Dobânzi transitorii			9.854		
Pierderi rezultând din apl. legii conv.								
Lei 216.759.								
Amort. din fond de rez. Lei 190.000								
Amort. din venitul anului Lei 26.759								
Lei 216.759		amortizat						
Mobilier		1						
		2.095.536						2.095.536
Conturi de ordine :			Conturi de ordine :					
Cauțiuni statutare		110.000	Deponenți de cauțiuni statutare		110.000			
Efecte reescontate în conversiune		785.005	Angaj. de reescont în conversiune		785.005			
		895.005			895.005			
Debit	Contul Profit și Pierderi la 31 Decembrie 1936			Credit				
Salare	24.000		Dobânzi încassate	61.242				
Diverse spese	15.124	39.124	Diverse venituri	25.823		87.065		
Impozite		21.182						
Amortizări		26.709						
		87.065						87.065

Pârvova, la 31 Decembrie 1936.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE :

Zaharie Miulescu ss. Isidor Tătariu ss. președinte Nicolae Iocșa Gh. Uzonescu ss.
Isac Hațegan ss. Romul Boldea ss.

Subsemnatul Consiliu de cenzori am examinat și verificat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și în consonanță cu registrele institutului, fiind în conformitate cu codul de comerț și legea bancară.

Pârvova, la 4 Martie 1937.

Mihail Cristescu ss. Danilă Laitin ss. președinte Ilie Draghiciu ss. Nicolae Fișteag ss. Petru Baderca ss.

Pentru contabilitate:
Zaharie Miulescu ss.
Director executiv.

Reg. soc. bancare 13/1934.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului „Banca Poporală” s. p. a. Caransebeș sunt invitați la
a XXX-a adunare generală ordinară,
 care se va ține în **Caransebeș la 15 Aprilie 1937, ora 12 a. m.,** în localitățile institutului.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale ordinare, designarea notarului și a doi verificatori (scrutinători). 2. Bilanțul anual. Raportul Consiliului de administrație și al Consiliului de cenzori. Darea absoluturului pe anul de gestiune 1936. 3. Modificarea art. 5, 6, 17, 29, 32, 33, 35, 37 și 47 din statute. 4. Alegerea a 1 membru în Consiliul de administrație cu mandat de 5 ani. 5. Alegerea a 5 membri ordinari și 5 membri supleți în Consiliul de Cenzori cu mandat de 3 ani. 6. Fixarea retribuției Consiliului de cenzori pe anul curent. 7. Fixarea marcelor de prezență pentru anul curent. 8. Propuneri în sensul statutelor.

Consiliul de administrație.

N. B. Domnii acționari, care voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiar, sunt rugați în sensul statutelor a-și depune acțiunile în Caransebeș numai la Institutul nostru, afară de Caransebeș la filialele din Bozovici, Teregova, Buziaș, Eșelnița ori la Institutele care sunt membre ale însoțirii „Solidaritatea”.

Contul Bilanț la 31 Decembrie 1936

Activa		Pasiva	
Cassa:		Capital social	10.000,000
a) Numerar efectiv	573,482	Fonduri de rezervă:	
b) Disponibil la Banca Naț. a Rom.	35,145	a) Fond de rezervă *)	256,100
c) Cupoane scăzute	1 625	b) Fond pentru creanțe dubioase	1.022,786
Portofoliul de titluri:		c) Fond de pensii	986,320
Titluri românești:		Depuneri spre fructificare	
a) Efecte publice contate		Din țară pe termen	17.630,882
la bursă val. nom. Lei 1.017,000	477.820	Creditori din țară pe termen	645,784
b) Titluri necotate la		Angajamente de reescont în țară	
bursă val. nom. Lei 452,400	277.800	a) La Banca Națională a Rom.	147,000
c) Efectele fondului de pensiuine	980.000	b) La alte instituțiuni	82,800
Din titlurile de mai sus sunt angajate:		Conturi diverse	600,732
Efecte publice val. nom. Lei 465 000		Dobânzi transitorii	80,800
Portofoliul de scont:			
Plătibil în țară:			
a) Cambii fără garanții speciale	1.821,297		
b) Cambii garantate cu ipotecă	1.833,000		
c) Cambii garantate cu alte valori	110,975		
Din portofoliul de mai sus se află reescontate Lei 229,800			
Debitori în țară:			
a) Debitori cu garanții diverse	133,930		
b) Debitori beneficiind de legea lichid. dator. agric. și urb. dela 7/IV. 1934.	21.936,830		
Imobile:			
a) Necesare comerțului propriu și locuințele funcționarilor	2.070,000		
b) Imobile de vânzare	732,500		
Mobilier			
Pierderi rezultând din apl. legii lichid. dat. Amortizare	868,798 400,000		
	31.453,204		31.453,204
CONTURI DE ORDINE:		CONTURI DE ORDINE:	
Cauțiuni statutare	500,000	Deponenți de cauțiuni statutare	500,000
Ipoteci și garanții diverse	12.864,950	Deponenți de ipotecă și garanții diverse	2.864,950
Valori în gaj	110,975	Deponenți valori în gaj	110,975
Efecte reescontate în conversiune	2.386,270	Angajamente de reescont în conversiune	2.386,270
	15.862,195		15.862,195

*) Din Fondul de rezervă s'a folosit pentru amortizarea pierderilor din conversiune Lei 3.000,000

Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1936.

Debit		Credit	
Cheltuieli de administrație:		Dobânzi încasate:	
a) Salarii și indemnizații	472,800	Dela portofoliul de scont	399,048
b) Diverse	146,043	Venitul portofoliului de titluri	53,460
Impozite și taxe		Venitul imobilelor	367,998
Dobânzi plătite:		Beneficii diverse	57,108
a) La depuneri	176,308		
b) La reescont	22,259		
Amortizări din pierdere conversiune	400,000		
	1.324,154		1.324,154

Caransebeș la 31 Decembrie 1936.

Pentru coatabilitate;
Constantin Căltiun iun.
 Director, expert contabil

Isidor Tătariu
 Director general exp. contabil

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Romul G. Ancușă
 președinte

Dr Petru Barbu
Iosif Căpușă

Ioan Geția

Romulus Boldea
George Noaghea

Ianou Băcilă
Vasile Tărian

Subsemnatul Consiliul de Cenzori am examinat și revidat conturile prezente și le-am aflat în deplină ordine și în consonanță cu registrele institutului:

Caransebeș la 24 Februarie 1937.

Ioan Popovicu
 președinte

Dr Dimitrie Ciurciu

Nicolae Ivanescu

Dimitrie Rădăc
 expert contabil

